

Сабота пета не стаса
Диме се спречка на каса
—Кусо се двайсе динара.—
Лало го луто премери:
„Ако ти нещо не стиге,
на друго место работи.“

Така завървеа недели.

.

VIII

Подраниле, раници нарамиле,
по патъ се смеатъ, зборуатъ,
салъ Диме гори, не збори,
дървя му споменъ скориватъ,
сънце се негде подава.
Излегла млада планина —
на гости чека аргати.

— Де гиди, бракя, сите до мене, —
викна и свърте танецъ Филимонъ,
развеа свила кърпче алово,
разкърши „Чамче“ на върфъ планина,
со редъ се редатъ, со редъ почнуатъ.
Како се змиа в гора извива,
така се виатъ ора народни.
Изрипа Ристе, лися извади,
погледъ му остеръ ф сърца проникна,
почна за двата бракя солунски.
Слушатъ и траатъ — никой не мърда,
а Диме само скришно подгъта.
По редъ се редатъ, по редъ стануатъ,
секой на майкинъ языкъ зборуе —
„Ленка“ отъ Рацинъ. Сите стърпнаа,
занижа Томе маки аргатски,
не чека Бранко стана по него,